

තවදුරටත් හරස් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දුන් ඔහු වන්දි ගෙවීම සඳහා අවශ්‍ය මුදල් මහා භාණ්ඩාගාරය විසින් ලබා දුන්නේ ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගමට බව පිළිගන්නේ ය. හිඟුරාන සීනි සමාගමේ සේවය කළ එම්. ජේ. එස්. මෙන්ඩිස් නමැති සේවිකාව 1988.12.09 දින තාවකාලිකව ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගමේ ප්‍රධාන කාර්යාලයට මාරුකර නැවත 1991.03.19 දින හිඟුරානට මාරුකළ බවත් ඉන්පසුව ඇය එහි සේවය කරද්දී ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගමේ සභාපති විසින් වන්දි ගෙවා ඇය සේවයෙන් ඉවත් කර ඇති බවත් ඔහු පිළිගත් අතර ඊට අදාළ ලිපිය ඒ 18 ලෙස ඉදිරිපත් කරන ලදී. එකී ලිපිය අනුව හිඟුරාන සීනි සමාගමේ සේවය කළ සේවකයන්ගේ සේවා කොන්දේසි සහ වන්දි ගෙවීම් ආදිය ගැන කටයුතු කිරීමට ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගමට බලය තිබුන බව සාක්ෂිකරු පිළිගන්නේ ය. ඒ 19 ලිපිය ඉදිරිපත් කළ සාක්ෂිකරු එහි අත්සන් කර ඇත්තේ ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගමේ සභාපති/චැවිලි කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් වශයෙන් බවත් ඒ අනුව හිඟුරාන, කන්නලේ සහ සෙවනගල යන ආයතන 3 සඳහා ම වන්දි ගෙවන්නේ රජයේ මුදලින් බව වැටහෙන බවත් ඔහු පිළිගන්නේ ය.

දෙවන වගන්තරකාර සීමාසහිත හිඟුරාන සීනි සමාගම වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කළ හරස් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දුන් සාක්ෂිකරු සීමාසහිත ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගම තවමත් ඇවර කර නොමැති බවත්, ඇවර කිරීම සඳහා අවශ්‍ය තොරතුරු රැස් කිරීම සඳහා කටයුතු කරමින් තිබෙන බවත් 1989 ඔක්තෝබර් 19 දින ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගම සංස්ථාගත කළේ හිඟුරාන, කන්නලේ සහ සෙවනගල කර්මාන්තශාලා අයිතිව තිබුණු ශ්‍රී ලංකා සීනි සංයුක්ත මණ්ඩලය ජනතාකරණය කිරීමේ මූලික පියවරක් වශයෙන් බවත් එය සිදුකළේ 1987 අංක 23 පනත යටතේ බවත් ඒ අනුව සීනි සංයුක්ත මණ්ඩලයට අයත් සියලුම වත්කම් සහ බැරකම් ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගමට හිමි වූ බවත් එක් සේවකයකු හැර අන් සියලුම සේවකයින් ද සීනි සමාගමට අන්තර්ග්‍රහණය කළ බවත් ඉන් පසුව ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගම හිඟුරාන, සෙවනගල සහ කන්නලේ වශයෙන් සමාගම් 3ක් බවට වෙන් කරන ලද බවත් එම ක්‍රියාවලිය සිදුවූයේ 1987 අංක 23 පනත යටතේ නොවන බවත් ඔහු කියා සිටියේ ය.

2ආර් 7 ලේඛනය ඉදිරිපත් කරමින් තවදුරටත් හරස් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දුන් සාක්ෂිකරු කියා සිටියේ කන්නලේ, හිඟුරාන, සෙවනගල යන සමාගම් තුනේම අතිරික්ත සේවකයින්ට වන්දි මුදල් ගෙවීම සම්බන්ධව 1 වන වගන්තරකාර සමාගමේ සභාපති විසින් එම ලේඛනය මගින් ඉල්ලා ඇත්තේ වන්දි මුදල් ගෙවීම සඳහා මහා භාණ්ඩාගාරයෙන් මුදල් ලබා ගැනීම සඳහා සාධාරණ වන්දි ක්‍රමයක් යෝජනා කරන ලෙසට බව ය.

සීනි සංයුක්ත මණ්ඩලය සීනි සමාගම බවට පරිවර්තනය කිරීමේ දී සියලු වත්කම් හා බැරකම් සීනි සමාගමට පවරා දෙනු ලැබූ නමුත් සීනි සමාගම සමාගම් 3ක් බවට පරිවර්තනය කිරීමේ දී වත්කම් පවරා දීමක් සිදුවී නොමැති බවට කරන ලද යෝජනාව පිළිබඳව තමාට යමක් කීමට නොහැකි බව සාක්ෂිකරු ප්‍රකාශ කළ නමුත් එවැනි වත්කම් පැවරීමක් සිදුවී නොමැති බව හැඟවෙන 2ආර්8 ලේඛනය ගැන තමන් දන්නා බවත් ඔහු කියා සිටියේ ය.

ඉල්ලුම්කාර සේවකයින් අතරින් විජේරත්න, වෛද්‍යරත්න, විජේසූරිය, පියදාස, කනගරත්නම්, කන්දසාම් යන අය සේවා කාලය අවසාන කර පාරිතෝෂික ඇතුළු සියලුම වරප්‍රසාද ලබාගෙන සේවයෙන් ඉවත්ව ගොස් ඇති බව ඔහු කියා සිටියේ ය.

එසේ වුව ද ඉහත ඡේදයේ සඳහන් දීමනාවලට අමතරව ඔවුන් අතිරික්ත සේවකයින් වශයෙන් සේවයෙන් ඉවත්වුණා නම් ඔවුන්ට ද වන්දි ලබා ගැනීමේ අයිතිය තිබුණ බව ද ඔහු පිළිගන්නේ ය. අවුරුදු 10ක් සේවය කර වන්දි ලබාගෙන සේවයෙන් ඉවත් වූ අයට පවා වෙනත් ගෙවීම්වලට අමතරව පාරිතෝෂික ගෙවූ බව ඔහු පිළිගන්නේ ය. ඒ 20 යනුවෙන් ඔහු ලකුණු කර ඉදිරිපත් කළ ලේඛනය අනුව බුළුමුල්ල යෝජනා ක්‍රමය කැමැත්තෙන් ඉවත්වෙන අයට අදාළ වුවත් එය ඇති කරන ලද්දේ වැඩිපුර සිටි සේවකයන් සේවයෙන් ඉවත් කිරීම සඳහා බවට ඔහු පිළිගන්නේ ය.

නැවත ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දුන් සාක්ෂිකරු 1 ආර් 5 ලිපිය ද, 1 ආර් එච් 6 ලිපිය ද ලකුණු කර ඉදිරිපත් කරන ලදී. 1 ආර් 5 ලිපිය අනුව ඉල්ලුම්කරු වූ විජේරත්න ඔහුට වන්දි අනවශ්‍ය බව දන්වා ඇති බවත් 1 ආර් 6 ලිපිය ලියා ඇත්තේ ඒ 18ට අදාළව බවත් ඔහු කියා සිටියේ ය. එකී ඒ 18 සහ 1 ආර් 6 අදාළ වන සේවිකාව වූ මෙන්ඩිස් නමැති අයට ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගම ගෙවන ලද වන්දි මුදල් හිඟුරාන සීනි සමාගම නැවත ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගමට ලබා දී ඇති බව පෙන්වීම සඳහා ඔහු 1 ආර් 7 ඒ, 1 ආර් 7බී, 1 ආර් 7 සී සහ 1 ආර් 7 ඩී ලේඛන ඉදිරිපත් කරන ලදී.

ඉන් පසුව දෙපාර්ශ්වය විසින් තමන් ලකුණු කළ ලේඛන සහ ලිඛිත දේශන ඉදිරිපත් කරන ලදී.

ඉහත සඳහන් පරිදි සියලුම පාර්ශ්වයන් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද වාචික, සාක්ෂි ලකුණු කළ ලේඛන සහ ලිඛිත දේශනවල අඩංගු කරුණු බව ඉතා සැලකිල්ලෙන් යුතුව සලකා බැලුවේ.

දෙවන වගන්තරකාර පක්ෂය වූ සීමාසහිත හිඟුරාන සීනි කර්මාන්ත ආයතනයට අනුයුක්ත සේවය කළ, විධිමත් යොමු කිරීමේ නම් සඳහන් කර ඇති සේවකයන් 17 දෙනා අතිරික්ත සේවකයන් වශයෙන් සලකා වන්දි මුදලක් ගෙවා ඔවුන්ගේ සේවය අවසන් කිරීමට කලින් ගත් තීරණය වෙනස් කිරීමෙන් ඔවුන්ට අසාධාරණයක් සිදුවී ඇත් ද එසේ අසාධාරණයක් සිදුවී ඇත්නම් ඔවුන්ට කුමන සහනයක් හිමිවිය යුතු ද යන්න ඉහත සඳහන් කළ සාක්ෂි මත, ම විසින් තීරණය කළ යුතුව තිබිණ.

ඉහත කී සාක්ෂි සම්පිණ්ඩනයෙන් හෙළිවන පරිදි එකී සේවකයින් අතරින් 10 දෙනෙකු වෙනුවෙන් තම ඉල්ලීම ඉදිරියට පත්වීමට නොයන බවත් එසේ හෙයින් ඔවුන් වෙනුවෙන් සාක්ෂි ඉදිරිපත් නොකරන බවත් ඉල්ලුම්කාර පක්ෂය විසින් දැනුම්දෙන ලද බැවින් සහ ඒ අනුව කටයුතු කරන ලද හෙයින් මෙහි පහත නම් සඳහන් සේවකයින් 7 දෙනාට පමණක් මෙම ප්‍රදානය සීමාවේ. එනම්,

1. පී. කේ. වෛද්‍යරත්න
2. ජේ. එම්. ආර්. ජයසුන්දර
3. කේ. සින්නම්බි
4. එස්. විජේසූරිය
5. පී. ඒ. පියදාස
6. එස්. කනගරත්නම්
7. එස්. කන්දසාම් යන සේවකයින් වේ.

එසේ හෙයින් මා වෙත කර ඇති යොමු කිරීම අනුව සීමාසහිත හිඟුරාන සීනි සමාගමට අනුයුක්තව සේවය කළ ඉහත නම් සඳහන් සේවකයින් 7 දෙනා අතිරික්ත සේවකයින් ලෙස සලකා වන්දි මුදලක් ගෙවා ඔවුන්ගේ සේවය අවසන් කිරීමට ගෙන තිබූ තීරණය වෙනස් කිරීමෙන් එම සේවකයින්ට අසාධාරණයක් සිදුවී තිබේ ද එසේ සිදුවී තිබේ නම් එම සේවකයින්ට කුමන සහනයක් හිමිවිය යුතු ද යන්න ඉදිරිපත් වී ඇති සාක්ෂි අනුව සලකා බැලිය යුතුය.

1957 අංක 49 දරන රාජ්‍ය කාර්මික සංස්ථා පනත යටතේ ඇති කරන ලද ශ්‍රී ලංකා සීනි සංයුක්ත මණ්ඩලය 1987 අංක 23 දරන රාජ්‍ය සංස්ථා ප්‍රසිද්ධ සමාගම් බවට පරිවර්තනය කිරීමේ පනත අනුව සීමාසහිත ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගම බවට පත්වූ බවත් එකී පනතේ විධිවිධාන අනුව ශ්‍රී ලංකා සීනි සංයුක්ත මණ්ඩලය සතුව තිබූ සියළුම වත්කම් බැරකම් සහ වගකීම් සීමාසහිත ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගමට පැවරුණු බවත් ඉන්පසුව එකී සමාගම යටතේ ක්‍රියාත්මක වෙමින් තිබූ සෙවනගල, හිඟුරාන, කන්තලේ යන ව්‍යාපෘතීන් වෙනුවෙන් සීමාසහිත සෙවනගල සීනි කර්මාන්ත ආයතනය, සීමාසහිත හිඟුරාන සීනි කර්මාන්ත ආයතනය සහ සීමාසහිත කන්තලේ සීනි කර්මාන්ත ආයතනය යනුවෙන් 1982 අංක 17 සමාගම් පනත යටතේ සමාගම් 3ක් සංස්ථාපනය කළ නමුත් එකී සමාගම් හතරේම පූර්ණ අයිතිය තිබුණේ රජයට බවත් අභියෝගයට ලක් නොවූ සාක්ෂි මගින් තහවුරු වී ඇත. සීමාසහිත හිඟුරාන සීනි කර්මාන්ත ආයතනයේ සියළුම සේවකයින් වෙත එහි සාමාන්‍යාධිකාරී විසින් නිකුත් කර ඇති 3෪3 සහ 3෪5 වශයෙන් ලකුණු කර ඉදිරිපත් කර ඇති ලේඛණ අනුව සිය කැමැත්තෙන් සේවයෙන් ඉල්ලා අස්වී බුළුමුල්ල වන්දි යෝජනා ක්‍රමය යටතේ වන්දි ලබා ගැනීමට කැමති අයගෙන් ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවා ඇත. ඒ අනුව එකී වන්දි ක්‍රමය යටතේ සේවයෙන් ඉවත් වීමට කැමැත්ත ප්‍රකාශ කර ඇති සේවකයින්ගේ නම් 3෪4 ලේඛනයේ දැක්වේ. එම ලේඛනය අනුව ඉල්ලුම්කරුවන් අතරින් පී. කේ. වෛද්‍යරත්නගේ නම හැර අන් සියළුම දෙනා බුළුමුල්ල වන්දි ක්‍රමය මත වන්දි ලබා සේවයෙන් ඉවත්වීමට කැමැත්ත ප්‍රකාශ කර ඇත.

පී. කේ. වෛද්‍යරත්න එම අවස්ථාව වනවිට ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගම විසින් පාලනය කළ බෝතල් යන්ත්‍රාගාරයේ ආරක්ෂක නිලධාරීවරයෙකු වශයෙන් කටයුතු කළ බැවින් ඔහුගේ නම සීමාසහිත හිඟුරාන සීනි කර්මාන්ත ආයතනයේ සකස් කළ 3෪4 දරන මෙම ලේඛනයට ඇතුළත් විය නොහැකි බවද සාක්ෂි අනුව හෙළිවේ.

බුළුමුල්ල වන්දි ක්‍රමයට සේවකයින් සහ වෘත්තීය සමිති විරුද්ධ වීම නිසා එම ක්‍රමය වෙනුවට කන්තලේ, හිඟුරාන සහ සෙවනගල සීනි කර්මාන්ත ආයතන තුනම වෙනුවෙන් ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගමේ සභාපති සහ වැවිලි කර්මාන්ත ලේකම් 1991.07.29 දානමින් යුතු ඒ19 ලේඛනය මගින් කම්කරු කොමසාරිස් තුමාගෙන් වෙනත් වන්දි ක්‍රමයක් යෝජනා කරන ලෙස ඉල්ලා ඇති බවත් ඉන්පසුව 1991.09.16 දින දරන 3෪6 ලේඛනය මගින් වෙනත් ක්‍රමයක් මත වන්දි ගෙවීමට වැවිලි කර්මාන්ත ලේකම් විසින් තීරණය කර ඇති බවත් පැහැදිලිය. එසේ හෙයින් බුළුමුල්ල ක්‍රමය යටතේ වන්දි ලැබීමට අයිතිය ඇති අයට නව ක්‍රමය යටතේ වන්දි ලැබීමට අයිතියක් නොමැති බවට ඉදිරිපත් කර ඇති තර්කය පිළිගත නොහැක.

බුළුමුල්ල ක්‍රමය යටතේ වන්දි ලැබීමට අයිතිය ඇති සියළුම දෙනාට 3෪6 ලේඛනයෙන් නියම කර ඇති පරිදි වන්දි ලැබීමට අයිතිය ඇති බව මගේ නිගමනයයි. තවද එකී 3෪6 ලේඛනය දැන්වීම් පුවරුවේ ප්‍රදර්ශනය කිරීමට උපදෙස් දී ඇති බැවින් සේවයෙන් ඉවත්වීමට අවකාශ ලැබෙන්නේ කාටද යන්න එම සියළු සේවකයින් දැන සිටි බවද පැහැදිලිය.

ඒ අනුව බුළුමුල්ල යෝජනා ක්‍රමය යටතේ වන්දි ලැබීමට සුදුසුකම් ලැබුණ සියළුම සේවකයින්ට 3෪6 ලේඛනය මගින් යෝජිත වන්දි ක්‍රමය යටතේ වන්දි ලබාගැනීම සඳහා සුභාන බලාපොරොත්තුවක් (LEGITIMATE EXPECTATION) ජනිතවීම සහ ඒ අනුව කටයුතු කිරීමට ඔවුන් පෙළඹීම නොවැළැක්විය හැකිය. එම සුභාන බලාපොරොත්තුව කඩවීම මතම වුවද වන්දි ලබාගැනීමට සේවකයින්ට අයිතියක් ඇති බව මගේ නිගමනයයි.

1987 අංක 23 දරන පනතේ විධිවිධාන යටතේ ශ්‍රී ලංකා සීනි සංයුක්ත මණ්ඩලය ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගම බවට පරිවර්තනය වීමේදී එකී පනතේ විධිවිධාන අනුව සංයුක්ත මණ්ඩලය සතුව තිබූ සියළුම වත්කම්, බැරකම් වගකීම් නීතිය ක්‍රියාත්මක වීමෙන්ම සීමාසහිත ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගමට පැවරෙන බව පැහැදිලිය. නමුත් සීනි සමාගම 1982 අංක 17 දරන සමාගම් පනත යටතේ සෙවනගල, හිඟුරාන සහ කන්තලේ යන සමාගම් තුනට බෙදා වෙන්කරන විට සීනි සමාගම සතුව තිබූ වත්කම්, බැරකම් සහ වගකීම් එකී සමාගම් තුනට පැවරෙන බවට කිසිම පිළිගත හැකි සාක්ෂියක් ඉදිරිපත් නොවින. සීමාසහිත හිඟුරාන සීනි සමාගමේ ව්‍යවස්ථාවලියේ සහ සංස්ථා පත්‍රයේ එසේ සඳහන් වුවත් නීතියෙන් වලංගු වන පැවරීමක් මගින් වත්කම්, බැරකම් සහ වගකීම් පැවරී නොමැති නම් එසේ එක් සමාගමකට අයත් වත්කම්, බැරකම් සහ වගකීම් තවත් සමාගමකට පැවරිය නොහැක. ඒ බව 2෦෦෪8 ලේඛනයෙන්ද තහවුරු වෙයි.

ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගමේ සියළුම වගකීම් හිඟුරාන සීනි සමාගමට පැවරෙන බව පවසා අයදුම්කරුවන්ට වන්දි ගෙවීමේ වගකීමක් ඇත්නම් එය පැවරෙන්නේද 2 වන වගඋත්තරකරුට බව පෙන්වා දීමට 1වන වගඋත්තරකරු පක්ෂය කරන ප්‍රකාශය මම ප්‍රතික්ෂේප කරමි.

තවද මෙම විභාගයේ දී ඉදිරිපත් වූ සාක්ෂි සහ අදාල ලේඛන සියල්ල ද විශේෂයෙන් 1 වන වගඋත්තරකරු පක්ෂය වෙනුවෙන් සාක්ෂි දුන් එහි පාලන නිලධාරී තුළම විභාගයේ හැරී විරවංශයේ සාක්ෂි ද සලකා බැලූවිට වන්දි ලබාගත් සේවකයින්ට වන්දි ගෙවීම සඳහා සියළුම කටයුතු කර ඇත්තේ ද ඒ සඳහා ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවා ඇත්තේ ද එම වන්දි මුදල් ගෙවා ඇත්තේ ද 1 වන වගඋත්තරකරු පක්ෂය බව තහවුරු වෙයි. සමහර සේවකයින්ට සීමාසහිත ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගම විසින් ගෙවන ලද වන්දි මුදල් තැවත හිඟුරාන කර්මාන්ත ආයතනයෙන් ලැබුණ බව පෙන්වීමට 1෦෦෪6, 1෦෦෪7(ඒ), 1෦෦෪7(බී), 1෦෦෪7(සී) සහ 1෦෦෪7(ඩී) ලේඛන 1වන වගඋත්තරකරු ඉදිරිපත් කලත් ඒවා 1වන වගඋත්තරකරු සහ 2 වගඋත්තරකරු අතර ඇතිවී තිබුණ අභ්‍යන්තර ගිවිසුමක් මිස වන්දි ගෙවීමකට 2වන පක්ෂය නීත්‍යානුකූලව බැඳී සිටින බව පෙන්වීම සඳහා සැහෙන පිළිගත හැකි සාක්ෂියක් ලෙස සැලකිය නොහැක.

මීට අමතරව මෙම විභාගයේ දී ඉල්ලුම්කරුවන් විසින් මතු කරන ලද ඉතා වැදගත් මූලික කරුණක් මගේ අවධානයට යොමුවී ඇත. එනම් සීමාසහිත ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගම, සමාගම් පනත යටතේ තවත් සමාගම් 3ක් බවට පරිවර්තනය කිරීමේදී අදාල සේවකයින්ගේ කැමැත්ත ඒ සඳහා ලබාගෙන නොමැති බවයි. මෙය ඉතා බරපතල ලෙස සේවක අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වූ අවස්ථාවක් ලෙසත් අසාධාරණ කම්කරු පරිච්ඡේදය (UNFAIR LABOUR PRACTICE)..... ලෙසත් නිගමනය කරමි. ඒ අනුව එකී සේවකයන් අසාධාරණ ලෙස සේවයෙන් පහකළ සේවකයින් ලෙස සැලකිය හැකි නමුත් ඔවුන් ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගමේ පරීක්ෂාව යටතේ හිඟුරාන සීනි කර්මාන්ත ආයතනයට අනුයුක්තව මීට පෙර භුක්තිවිඳි සියළුම වරප්‍රසාද භුක්ති විඳින ලද බැවින් ඔවුන් එම අනුයුක්ත කළ දින සිට එනම් ඒ8 හි සඳහන් 1991 ජනවාරි මස සිට ඔවුන්ගේ සේව්‍යායෙන් වෙනසක් සිදුවී නොමැති බවත් ඔවුන් තවදුරටත් සීමාසහිත ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගමේ සේවකයින් බවටත් මම නිගමනය කරමි.

සේවකයින් සඳහා වන්දි මුදල් ගෙවිය යුත්තේ කුමන ක්‍රමයක් යටතේ ද යන්න විමසා බැලිය යුතුය. 1 වන වගඋත්තරකරු පක්ෂය වෙනුවෙන් සාක්ෂි දුන් එහි පාලන නිලධාරී විරවංශ කියා සිටියේ වන්දි ලැබූ සියළුම සේවකයින් වන්දි ලබාගන්නා ලද්දේ 3෪6 වශයෙන් ලකුණු කර ඉදිරිපත් කර ඇති අංක 221/01/5/54/17 (91) චක්‍රලේඛනය අනුව බවය. එය කම්කරු කොමසාරිස්තුමා අනුමත කළ ක්‍රමයක් බවත් එම ක්‍රමයට පිටින් කිසිම අයෙකුට වන්දි නොගෙවී බවද එය ඉදිරිපත් කරන ලද්දේ බුළුමුල්ල යෝජනා ක්‍රමය වෙනුවට බවද ඔහු වැඩිදුරටත් කියා සිටියේය. ඒ අනුව වන්දි හිමි සියළුම සේවකයින්ට 3෪6 ලේඛනයේ සඳහන් ආකාරයට වන්දි ගෙවිය යුතු බවට මම තීරණය කරමි.

අවසාන වශයෙන් නිගුරාන සීනි කර්මාන්ත ආයතනය විසින් 1991.07.01 දින සකස් කරන ලද 3෪4 වශයෙන් ලකුණුකර ඉදිරිපත් කරන ලේඛනයේ අංක 05 වශයෙන් නම සඳහන් වේ. එම්. ආර්. ජයසුන්දර, අංක 06 වශයෙන් නම සඳහන් ඒ සිත්තනම්බි, අංක 08 වශයෙන් නම සඳහන් එස්. කන්දසාමි, අංක 11 වශයෙන් නම සඳහන් එස්. විජේසූරිය, අංක 21 වශයෙන් නම සඳහන් පී. ඩී. පියදාස, අංක 52 වශයෙන් සඳහන් එස්. කනගරත්නම් යන අය ඉහත සඳහන් පරිදි වන්දි ලැබීමට සුදුසුකම් ලබා ඇති බවත් තීරණය කරමි.

මෙම විභාගය සඳහා ඉදිරිපත් වූ අනෙක් අයදුම්කරු වන ජී. කේ. වෛද්‍යරත්න යන සේවකයාගේ නම ඉහතදී 3෪4 ලේඛනයේ සඳහන් නොවේ. ඔහු අදාළ කාලයේදී බෝතල් යන්ත්‍රාගාරයට අනුයුක්තව සිටි බවත්, එම කාලයේ දී බෝතල් යන්ත්‍රාගාරය සීමාසහිත ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගමට අනුයුක්තව පැවති බවත් ඒ අනුව ඔහුගේ නම 3෪4 ලේඛනයේ සඳහන් නොවන බවත්, සාක්ෂි අනුව හෙළිවිය.

නමුත් වෛද්‍යරත්න සහ විජේරත්න යන දෙදෙනා හැර ආරක්ෂක අංශයේ සිටි සියලුම නිලධාරීන්ට වන්දි ලැබුණු බව සාක්ෂි මගින් අනාවරණය වූ අතර, පසුව විජේරත්න යන සේවකයා ද, වන්දි ලබාගත් බැවින් මෙම විභාගය සඳහා ඉදිරිපත් නොවන බව දන්වන ලදී.

ඊට අමතරව වෛද්‍යරත්න යන සේවකයා විනය විරෝධීව හැසිරීම නිසා ඔහු ආරක්ෂක නිලධාරී තනතුරෙන් කම්කරු තනතුර දක්වා පහත හෙළන ලද බවත්, ඒ හේතුව මත අතින් ආරක්ෂක නිලධාරීන්ට ලැබුණු වන්දි ඔහුට නොලැබුන බවටත්, සාක්ෂි ඉදිරිපත් විය.

කෙසේ වුවත් මීට පෙර සඳහන් කර ඇති පරිදි වෛද්‍යරත්න සීමාසහිත ශ්‍රී ලංකා සීනි සමාගමේ සේවකයකු බැවින් තනතුර පහත හෙළීම කළ යුතුව තිබුණේ එම සමාගම විසින් නමුත් වෛද්‍යරත්නව තම තනතුරෙන් පහත හෙළා ඇත්තේ සීමාසහිත නිගුරාන සීනි කර්මාන්ත ආයතනය විසිනි. ඒ අනුව ඔහුගේ තනතුර පහත හෙළීම නීත්‍යානුකූලව කරන ලද්දක් නොවන බව පෙනෙන්නට ඇත.

කෙසේ වෙතත් වෛද්‍යරත්න විසින් සිදුකරන ලද විනය විරෝධී ක්‍රියාව නිසා ඔහු දඬුවම් ලබා ඇත. ඔහුට වන්දි අහිමි කිරීමෙන් නැවත වරක් දඬුවමකට ඔහුව යටත් කිරීම සාධාරණ සහ යුක්තිසහගත නොවන බව මගේ නිගමනය වේ. ඒ අනුව පී. කේ. වෛද්‍යරත්න යන සේවකයාද වන්දි හිමිවිය යුතු සේවකයෙක් බවට මම තීරණය කරමි.

එසේ හෙයින් සීමාසහිත නිගුරාන සීනි කර්මාන්ත ආයතනයට අනුයුක්ත කර සිටි ඉහත නම සඳහන් සේවකයින් 7 දෙනා අතිරික්ත සේවකයින් වශයෙන් සලකා වන්දි මුදලක් ගෙවා ඔවුන්ගේ සේවය අවසන් කිරීමට කලින් ගත් තීරණය වෙනස් කිරීමේ හේතුවෙන් එකී සේවකයින්ට අසාධාරණයක් සිදුවී ඇති බවත් ඒ හේතුව නිසා ඔවුන්ට 3෪6 ලේඛනයේ සඳහන් අන්දමට ගණනය කර 1 වන වගඋත්තරකාර පක්ෂය විසින් වන්දි ගෙවිය යුතු බවටත් මම තීරණය කරමි.

ඉහත කී වන්දි මුදල් මෙම ප්‍රදානය රජයේ ගැසට් පත්‍රයේ පළ වී මසක් ඇතුළත ඉල්ලුම්කරුවන්ට ගෙවීමට ද මම 1 වන වගඋත්තරකාර පක්ෂයට නියෝග කරමි.

ඒ අනුව මගේ ප්‍රදානය ලබාදෙන අතර එය සාධාරණ සහ යුක්ති සහගත බවද මම ප්‍රකාශ කරමි.

සරත් පෙරේරා,
බේරුම්කරු.

2004 ජූලි මස 20 වැනි දින,
කොළඹ දී ය.

09 – 79

මගේ අංකය : සීඅයිටී/33/2001.

(1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණයේ) ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල (131 වන පරිච්ඡේදය වන) කාර්මික ආරාධුල් පනත

4(1) වන වගන්තිය යටතේ දුන් නියෝගය අවලංගු කිරීම

1957 අංක 14 සහ 62 හා 1962 අංක 4 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරාධුල් (විශේෂ විධිවිධාන) පනත සමඟ කියැවෙන) පනත්වලින් සංශෝධිත (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 වන අධිකාරිය වන කාර්මික ආරාධුල් පනතේ 4(1) වන වගන්තිය යටතේ 2003 ජූනි මස 06 දින අංක 1291/29 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අතිවිශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2003 මැයි මස 22 වැනි දින දරන නියෝගයෙන්,

රුක්මල් එස්. පෙරේරා මහතා, “පර්ල්ටන්”, බෝපිටිය, පමුණුගම.

හා

වටවල ප්ලාන්ටේෂන්ස් ලිමිටඩ්, අංක 228/1, ගාලු පාර, කොළඹ 04.

අතර පවත්නා 2003 අප්‍රේල් මස 23 දින දරන කාර්මික ආරාධුල් පිළිබඳව කම්කරු කොමසාරිස්වරයාගේ ප්‍රකාශනයේ සඳහන් කරන ලද කරුණු පිළිබඳව වූ කාර්මික ආරාධුල් බේරුම් කිරීමෙන් සමය කිරීම සඳහා දෙතිවල, කථබෝවිල, ද සිල්වා පාර, 64/6 හි අලිආරුක් මහතා වෙත යොමු කරන ලදී.

යථෝක්ත නියෝගය අවලංගු කළ යුතු යැයි දැන් පෙනී යන හෙයින්, කම්කරු සබඳතා සහ විදේශ රැකියා නියුක්ති අමාත්‍ය වන අනාවැද සෙනවිරත්න වන මම, එම නියෝගය අවලංගු කරන අතර, එකී 2003 මැයි මස 22 දින දරන නියෝගය මත ක්‍රියා නොකරන ලෙස ද මෙයින් නියෝග කරමි.

අනාවැද සෙනවිරත්න,
කම්කරු සබඳතා සහ
විදේශ රැකියා නියුක්ති අමාත්‍ය.

2004 අගෝස්තු මස 16 වැනි දින,
කොළඹ දී ය.

මගේ අංකය : සීඅයිටී/33/2001.

**ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන
කාර්මික ආරාධුල් පනත 4(1) වන වගන්තිය යටතේ නියෝගය**

මෙම නියෝගය අනුබද්ධිත කම්කරු කොමසාරිස්වරයාගේ ප්‍රකාශනයේ නියම කර දක්වා ඇති කරුණු පිළිබඳව,

රුක්මල් එස්. පෙරේරා මහතා, “පර්ල්ටන්”, බෝපිටිය, පමුණුගම.

හා

වටවල ප්ලාන්ටේෂන්ස් ලිමිටඩ්, අංක 228/1, ගාලු පාර, කොළඹ 04.

අතර කාර්මික ආරාධුල් පවත්නා හෙයින් ද,

කම්කරු සබඳතා සහ විදේශ රැකියා නියුක්ති අමාත්‍ය, අනාවැද සෙනවිරත්න වන මම 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 04 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරාධුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමඟ කියවා) දරන පනත්වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරාධුල් පනතේ 4(1) වන වගන්තියෙන් මා වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව, එකී ආරාධුල් බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා බේරුම්කරු වශයෙන් පොල්ගස්ඔව්ව, මත්තෙගොඩ, පුඬුදු මාවත, සුමුදු උයන, අංක 50/20හි, ඩී. ජේ. ජයසූරිය මහතා පත්කර ඔහු වෙත මෙයින් යොමු කරනු ලැබේ.

අනාවැද සෙනවිරත්න,
කම්කරු සබඳතා සහ
විදේශ රැකියා නියුක්ති අමාත්‍ය.

2004 අගෝස්තු මස 16 වැනි දින,
කොළඹ දී ය.

මගේ අංකය : සීඅයිටී/33/2001.

ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණපනත්වල 131 අධිකාරිය වන කාර්මික ආරාධුල් පනත (1956 ප්‍රතිශෝධිත මුද්‍රණය)

රුක්මල් එස්. පෙරේරා මහතා, “පර්ල්ටන්”, බෝපිටිය, පමුණුගම.

හා

වටවල ප්ලාන්ටේෂන්ස් ලිමිටඩ්, අංක 228/1, ගාලු පාර, කොළඹ 04.

අතර ඇති කාර්මික ආරාධුල්ට හේතු වී පවත්නා කරුණු වනුයේ—

- (1) වටවල ප්ලාන්ටේෂන්ස් ලිමිටඩ් විසින් වතු කළමනාකරුවෙකු වශයෙන් සේවයෙහි යොදවනු ලැබූ රුක්මල් එස්. පෙරේරා මහතාට 1997 පෙබරවාරි, මැයි සහ ජූලි යන මාස සඳහා මිල දී ගන්නා තේ දළ දීමනාව අඩුවෙන් ගෙවීම යුක්තිසහගත ද යන්න හා නොඑසේ නම් ඔහුට කුමන සහනයක් හිමි ද යන්න

හා

- (2) වටවල ප්ලාන්ටේෂන්ස් ලිමිටඩ් විසින් රුක්මල් එස්. පෙරේරා මහතාට 1997 අගෝස්තු සිට නොවැම්බර් මාසය දක්වා සහ 1998 පෙබරවාරි සිට මැයි මාසය සඳහා මිල දී ගන්නා ලද තේ දළ දිරි දීමනාව නොගෙවීම යුක්තිසහගත ද යන්න හා නොඑසේ නම් ඔහුට කුමන සහනයක් හිමි ද යන්න පිළිබඳව වේ.

මහින්ද මඩිගහේවා,
කම්කරු කොමසාරිස්.

2004 ජූලි මස 29 වැනි දින,
කොළඹ කම්කරු කොමසාරිස් තැනගේ කාර්යාලයේ දී දින යොදන ලදී.